

Ontmoeting

De eerste meditatie-avond in de prachtige, twaalfde-eeuwse kerk in Velp, de Oude Jan. Niet zo handig gepland: het kerkblad *Lef!* was nog niet verschenen, het activiteitenboekje nog niet verspreid, de startzondag nog niet geweest...

Ik ging naar de Oude Jan met het gevoel van 'er zal wel niemand komen'. Zette voor in de kerk een paar stoelen in een kring in het koor van de kerk, een kaars in het midden. Deed een cd met instrumentale muziek van Taizé in de speler. De deur van de kerk stond open. Het schemerde licht, waardoor de kerk een mooie, rustige sfeer kreeg. Ik liep daar, alleen, een beetje mediterend in die stille, maar mij warm omarmende kerk. Het was goed.

En toen kwam er een meisje van een jaar of veertien de kerk binnen, met achter haar aan nog twee vriendinnen. 'Is er geen dienst?' vroeg ze. 'Nee,' zei ik. 'Jammer,' zei ze, 'ik wilde even bidden.' Ik zei dat ze toch wel even binnen mocht komen en de meisjes liepen naar voren en stonden daar even, handen gevouwen, gezicht naar het koor. En toen moesten ze lachen. We praatten even, ze waren ooit met school in de Oude Jan geweest en vonden het een mooie ruimte. 'Daar zat ik toen,' wees het meisje. De muziek maakte haar emotioneel, vertelde ze, en ze was ook gedoopt. Na een kort gesprek gingen ze weer naar buiten. 'Bedankt dat we even binnen mochten zijn!'

Wat een bijzondere ontmoeting. Die avond kwamen er geen andere mensen voor de meditatie dan deze meisjes, en dat was goed.

Inmiddels zijn we twee jaar verder. De meditatiegroep is uitgegroeid tot een stuk of tien, vijftien deelnemers en we komen twee keer per maand bij elkaar. We ontmoeten elkaar en zoeken dan de stilte op. Vaak laat ik muziek horen, er klinkt een tekst, we keren naar binnen en zijn stil. In de stilte is een band gegroeid tussen ons. Ieder komt met zijn of haar eigen verhaal, van de een weet ik wat, van de ander niet. Wat we delen is de stilte.